

Γιάννης Μηλιός, Συνέντευξη στα *Επίκαιρα* 28/07/2012

1. Κατά τα φαινόμενα, οι δανειστές θα τραβήξουν στα άκρα τον χρηματοδοτικό στραγγαλισμό της χώρας, με μη καταβολή της δανειακής δόσης. Δημιουργείται ένα χρηματοδοτικό κενό τουλάχιστον δύο μηνών, με ελάχιστα ταμειακά διαθέσιμα. Είμαστε μπροστά στο ενδεχόμενο μια οριστικής – και τυπικής- χρεοκοπίας;

Ας περιμένουμε πρώτα να δούμε αν θα καταβληθεί η δόση. Οι απειλές μη καταβολής δόσεων σχετίζονται εδώ και 2 χρόνια με την αντίδραση του ελληνικού λαού ενάντια στην πολιτική που κυριολεκτικά τον εξαθλιώνει. Άξιο υπενθύμισης είναι και το γεγονός ότι η δόση του Σεπτεμβρίου 2011 δεν καταβλήθηκε χωρίς να «χρεοκοπήσει» η χώρα. Ο χρηματοδοτικός στραγγαλισμός έχει ξεκινήσει ήδη από το 2010, πρόκειται για την στρατηγική επιβολής της αναδιάρθρωσης που εξαθλιώνει το μεγαλύτερο μέρος της κοινωνίας προς όφελος του κεφαλαίου. Με βάση τα σημερινά δεδομένα, το πιο πιθανό είναι να οδηγηθούμε σε νέο κούρεμα του ελληνικού χρέους με συμμετοχή και του κρατικού τομέα των ευρωπαϊκών χωρών αυτή τη φορά.

2. Πώς θα έπρεπε να αντιδράσει η κυβέρνηση απέναντι σ' αυτό το ενδεχόμενο; Πώς θα αντιδρούσε μια κυβέρνηση της αριστεράς, αν έπρεπε με σχεδόν ανύπαρκτα χρήματα στο ταμείο να διαχειριστεί την επιβίωση του κράτους και της κοινωνίας;

Σ' αυτήν την περίπτωση θα έπρεπε να πληρώσουν το κόστος ανασυγκρότησης της κοινωνίας όλοι εκείνοι που με τον ένα ή τον άλλο τρόπο θησαύρισαν τα προηγούμενα χρόνια της ανάπτυξης της οικονομίας. Μια κυβέρνηση της Αριστεράς θα είχε ως πρώτιστο καθήκον της τη διατήρηση της κοινωνικής συνοχής και την αποτροπή της γενικευμένης ανθρωπιστικής κρίσης.

3. Η ρητορική των εταίρων- δανειστών έναντι της χώρας δείχνει ότι πολλοί σκέπτονται σοβαρά μια μεθόδευση εξώθησης της Ελλάδας εκτός ευρώ. Πιστεύετε ότι μπλοφάρουν για να εκβιάσουν την πλήρη εφαρμογή του μνημονίου;

Ναι. Δε συμφέρει κανένα κράτος η έξοδος της Ελλάδας από το ευρώ, (διότι θα οδηγούσε σε ανατιμολόγηση του χρηματοπιστωτικού κινδύνου για τα κρατικά ομόλογα όλων των χωρών και το πιθανότερο στην άμεση διάλυση της Ευρωζώνης) και προφανώς όλοι λειτουργούν με γνώμονα το συμφέρον τους. Ο στόχος τους είναι η εφαρμογή των πιο σημαντικών πολιτικών του μνημονίου, δηλαδή η υποτίμηση της εργασιακής δύναμης και οι ιδιωτικοποιήσεις. Όμως σε

περίπτωση αλλαγής πολιτικής στην Ελλάδα θα ήταν αναγκασμένοι να διαπραγματευτούν σε άλλη βάση.

4. Η συνεχιζόμενη αναταραχή στις αγορές- ο πανικός μπροστά στον λεγόμενο «Ευρωγεδδώνα» - φέρνει την ευρωζώνη και πάλι κοντά στο ενδεχόμενο διάλυσης. Τι πιθανότητες έχει η Ελλάδα, ακόμη και με μια άλλη κυβέρνηση, να πετύχει μια ευνοϊκότερη μεταχείριση εντός ευρώ;

Εκείνο που βαθαίνει τη δομική κρίση της Ευρωζώνης δεν είναι κάποια αόριστη «αναταραχή στις αγορές», αλλά η συνέχιση της επιβαλλόμενης καταστροφικής πολιτικής υποτίμησης που εκτινάσσει το δημόσιο χρέος και αποσταθεροποιεί την πίστη. Μια άλλη πολιτική στην Ελλάδα, από μια κυβέρνηση της Αριστεράς θα σήμαινε ότι αποτυπώνεται μια αλλαγή των συσχετισμών δύναμης η οποία θα επηρεάσει την κατεύθυνση της Ευρωζώνης.

5. Εσείς έχετε Plan B; Δηλαδή, αν επιβεβαιωθεί η εκτίμησή σας ότι η κυβέρνηση οδηγεί τη χώρα σε χρεοκοπία και εκτός ευρωζώνης, πώς θα διαχειριστείτε τη νέα κατάσταση, με όλα τα δεινά που αυτή θα συσσωρεύσει;

Το λαϊκό κίνημα θα σταματήσει την πορεία της χώρας προς τη χρεοκοπία, και θα αναλάβει η κυβέρνηση της Αριστεράς την κοινωνική και πολιτική ανασυγκρότηση όπως περιγράφεται στο

πρόγραμμά μας. Σε περίπτωση που αυτό δεν συμβεί η κατάσταση θα είναι έκτακτη και θα πρέπει να εφαρμοστούν μέτρα διάσωσης της κοινωνικής συνοχής. Προφανώς μελετάμε όλα τα ενδεχόμενα αλλά αποδίδουμε στο καθένα τη βαρύτητα που του αντιστοιχεί.

6. Η κατάσταση στην κοινωνία είναι εκρηκτική. Υπάρχουν 1,5 εκατομμύριο άνεργοι, άλλοι τόσοι με επισφαλείς τις θέσεις εργασίας τους, νοικοκυριά που αδυνατούν να πληρώσουν τα στοιχειώδη, πόσο μάλλον τα εκκαθαριστικά της εφορίας και τα χαράτσια. Πέστε μας τρεις- τέσσερις προτεραιότητες γι' αυτά τα προβλήματα και τους τρόπους χρηματοδότησής τους;

Ήδη χθες κατατέθηκε από τον ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ πρόταση νόμου για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά. Επίσης από τις πρώτες μέρες ζωής της νέας κυβέρνησης καταθέσαμε πρόταση επαναφοράς του κατώτατου μισθού. Έχουμε μιλήσει αναλυτικά για ανατροπή των φορολογικών αδικιών, για την ανάγκη να σταματήσει η φοροαπαλλαγή, νόμιμη και παράνομη. Αυτά είναι ενδεικτικά στοιχεία για το τι πρόκειται να γίνει αμέσως μόλις αναλάβει ο ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ την κυβέρνηση.

7. Πώς κρίνετε τη στάση του κυβερνητικού εταίρου ΔΗΜΑΡ που ήταν και υποψήφιος δικός σας εταίρος σε μια κυβέρνηση της αριστεράς;

Αποδεικνύεται εκ των υστέρων ότι αν ο ΣΥΡΙΖΑ είχε κερδίσει τις εκλογές η ΔΗΜΑΡ δεν θα είχε δεχθεί να συνεργαστεί μαζί του. Ο τρόπος που πολιτεύεται και συγκυβερνά η ΔΗΜΑΡ αποδεικνύει ξεκάθαρα το συμπέρασμα αυτό. Η ΔΗΜΑΡ συνεργάζεται για να επιβληθεί η νέα ακόμη πιο σκληρή υποτίμηση της ζωής των ανθρώπων που ζουν στην Ελλάδα, με το μόνο τρόπο που γίνεται αυτό: με τη λιτότητα και την καταστολή. Η στάση της ΔΗΜΑΡ στο θέμα της Χαλυβουργικής ήταν απολύτως ενδεικτική. Η ΔΗΜΑΡ αποτελεί ένα άλλοθι «εσωτερικής αντιπολίτευσης», υποτίθεται από αριστερά, στην κυβέρνηση. Το σύστημα προσπαθεί να στήσει μια μίνι φιλομνημονιακή «βουλή», η οποία υποτίθεται ότι αποτελείται από όλες τις παραδοσιακές δυνάμεις του πολιτικού φάσματος και να ορίσει τις δυνάμεις της αντιπολίτευσης «εκτός συστήματος». Πρόκειται για στρατηγική περιστολής της δημοκρατίας, στην οποία ο ΣΥΡΙΖΑ κάνει ό,τι μπορεί για να απαντήσει μέσα στη Βουλή. Το κοινωνικό κίνημα σίγουρα θα απαντήσει έξω από τη Βουλή.

8. Τι περιθώρια επιβίωσης έχει η κυβέρνηση, αν μάλιστα αναγκαστεί να πάει σε πλήρη εφαρμογή του μνημονίου και σε νέα οριζόντια μέτρα;

Κατά τη γνώμη μου έχει ελάχιστα περιθώρια επιβίωσης, τολμώ να πω μηδενικά. Το ζήτημα όμως για την κοινωνία δεν είναι αν θα επιβιώσει αυτή η κυβέρνηση. Και η κυβέρνηση Παπαδήμου

άρχισε να διαλύεται μετά την ψήφιση του μνημονίου 2, και τελικά κατέρρευσε, τα μέτρα όμως πέρασαν, ο μισθός έφτασε στα 586 μικτά και για τους νέους 10% μικρότερος. Η εξαθλίωση των εργαζομένων συνεχίζεται από διαφορετικές κυβερνήσεις του «ενιαίου κόμματος του μνημονίου». Η νεολαία και ο κόσμος της εργασίας στράφηκαν στη μεγάλη τους πλειοψηφία στο ΣΥΡΙΖΑ για να σταματήσει επί τέλους ο κατήφορος και να αλλάξει συνολικά η ελεύθερη πτώση της οικονομίας και της κοινωνίας. Τώρα πρέπει πάλι να παλέψουμε όλοι για να αποτρέψουμε την επερχόμενη συνέχιση της καταστροφής.